

[Anne Grete Holmsgård]

rende pkt. 12 opretholdes i miljøministerens forslag til kommuneplanlov, kan kommunalbestyrelsen selvstændigt ændre i lokalplanen efter forgodtbefindende uden hensyn til de indsigelser, der er kommet, og det vil sige, at man, efter at et forslag har været behandlet i kommunalbestyrelsen, og efter at det har været ude til offentlig høring, i virkeligheden kan ændre forslaget, inden det beslutes. På den måde sætter man i virkeligheden offentlighedsperioden ud af kraft, for man kan bare ændre det efter sit eget forgodtbefindende. Jeg mener ikke, det kan være rimeligt, at man har en sådan regel.

Det andet, jeg vil tale om som principielt temmelig vigtigt i denne kommuneplanlov er § 8, stk. 1, andet punktum, som foreslås ophævet i ministerens lovforslag. Det betyder i virkeligheden, at der ikke længere er noget amtskommunalt, henholdsvis hovedstadsrådets, tilsyn med, at de kommuneplaner og kommuneplantillæg, der laves, har en sådan kvalitet, at man overhovedet kan bruge dem til at udforme lokalplaner efter. Det er derfor, paragraffen står der i den lov, der eksisterer endnu; man vil have en snor i, at kommuneplanerne ikke er fuldstændig uden kvalitet, når man senere skal udarbejde lokalplaner efter dem. Nu vil ministeren have den ophævet, og det synes jeg ikke er rimeligt, for hvad er det så for nogle kommuneplaner, man får ud af det? Det aner man faktisk ikke noget som helst om, og man kan heller ikke blande sig i det. Derfor vil jeg meget anbefale de radikale at stemme for det ændringsforslag, der betyder, at pkt. 3 går ud.

Det tredje temmelig væsentlige er spørgsmålet om at ændre muligheden for dispensationsadgang i forbindelse med lokalplaner. Det hedder i den oprindelige lov, at man kan foretage dispensationer ved mindre betydende ændringer. I ministerens forslag hedder det pludselig: »hvis dispensationerne ikke afgørende vil ændre den særlige karakter af det område, som planen forsøger at fastholde«. Det er selvfølgelig et voldsomt skred, for vi ved alle sammen, at nogle kommuner i dag bruger dispensationsadgangen meget mere vidtgående, end der står i loven, og nu åbnes der simpelt hen en ladeport, hvis det ikke ændres.

SF og socialdemokratiet har foreslået, at man tager ordet »afgørende« ud, og det betyder simpelt hen, at det stadig væk kun er

mindre ændringer, man kan foretage, og samtidig imødekommer man de kommuner, der har opført sig pænt og taget det meget bogstaveligt, at det var mindre betydende dispensationer, og dermed skulle problemet egentlig være klaret.

Men det har miljøministeren øjensynlig ikke kunnet forstå, og derfor har han formuleret et ændringsforslag, som i mine øjne er fuldstændig uforståeligt. Der står, at man i stedet for skal sige, at der godt kan foretages dispensationer, hvis det ikke er i strid med hovedprincipperne i planen. Det forstår jeg simpelt hen hverken hoved eller hale på, for hvad er hovedprincipperne i en lokalplan? Det vil jeg bede ministeren svare på her. Vi har bedt om at få det besvaret i udvalget, og jeg synes egentlig, det havde været rimeligt, at svaret havde ligget her inden uendbehandlingen, så vi vidste, hvad det er for en type ændringsforslag, vi opererer med. Det kan man simpelt hen ikke se ud af dette her, og man kan heller ikke se ud af bemærkningerne til ændringsforslaget, hvad det er, man mener. Man kunne selvfølgelig gætte sig til, at der måske var tale om en vis imødekomme af den kritik, der har været rejst, men faktisk er det ikke til at se substansforskellen på at sige ikke »afgørende vil ændre den særlige karakter af det område, som planen søger at skabe eller fastholde« og »er i strid med hovedprincipperne i planen«. Hvad er hovedprincipperne i en lokalplan?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er meget tilfreds med, at udvalgsbehandlingen og drøftelsen i folketinget her i dag har vist, at det skulle være muligt at få en forenkling af visse af kommuneplanlovens bestemmelser vedtaget. Der er stillet en række ændringsforslag til det oprindelige lovforslag, og der er foranlediget heraf sket en række justeringer og præciseringer af de oprindelig foreslåede ændringer.

Navnlig finder jeg anledning til at fremhæve, at der er opnået et kompromis mellem regeringspartierne og det radikale venstre for så vidt angår bestemmelsen om udvidelse af kommunalbestyrelsernes adgang til at meddele dispensation for lokalplaner. I forhold til mit oprindelige forslag er der sket en vis begrænsning af dispensationsadgangen, og det er sikkert, at de beboere i et område, der